

Prieks pakalpot ...

Joku luga 3 cēlienos

Darbojošās personas:

Kociņa kungs – veikala īpašnieks

1. pārdevēja

2. pārdevēja

Kaimiņu veikala pārdevēja

Blondīne

Ciema priekšsēdētājs

Meitene

Kašķīgā pircēja

Vecenīte

1. dzērājs

2. dzērājs

Reportiere

1. pircējs

Jaunais komersants

2. dzērāja sieva

1. policists

2. policists

1. cēliens

Uznāk Kociņa kungs un Ciema priekšsēdētājs. Kociņa kungs pasniedz Ciema priekšsēdētājam aploksni.

Ciema priekšsēdētājs. Kociņa kungs!

Kociņa kungs. Priekšsēdētāja kungs!

Ciema pr. Viss kā sarunājām?

Kociņa k-gs. Es tomēr vēl šaubos! Tā ir liela nauda, lieli ieguldījumi, esmu paņēmis kredītus...

Ciema pr. Nē, nē, nē! Viss būs labi, tu visu atgūsi, un ar uzviju! Tici man, es zinu, ko runāju, es taču esmu šī pagasta padomes priekšsēdētājs! Šis ir liels ciems, šeit ir vajadzīgs liels veikals, kā pilsētās, lielveikals!

Kociņa k-gs. Bet pilsēta ir tik tuvu, un tur arī ir lielveikali...

Ciema pr. Tieši tā! Tieši tā! Un ja tavējais būs labāks, cilvēki brauks šurp no pilsētas! Cilvēkiem patīk lielveikali!

Kociņa k-gs. Jā, tomēr, tāda nomaļa vieta un...

Ciema pr. Nav nemaz tik nomaļa! Mums ir daudz vasarnieku, un drīzumā šeit tuvumā būs lielceļi, tad te būs zelta bedre, ticiet man, es zinu! Jūs būsiet bagāti! Es būšu bagāts! Ko tur, mēs visi būsīm bagāti!

Ciema pr. draudzīgi uzsit Kociņa k-gam uz pleca un noved no skatuves.

*Veikala telpas. Pie kases 1. un 2. pārdevēja. Pastaigājas pircēji. Starp tiem arī Blondīne un Vecenīte.
Ienāk k. v. pārdevēja.*

1. pārdevēja (izsmejoši). Skat, skat, kas ieradies!

2. pārdevēja (turpina). Ienaidnieku izlūks! Saderam, ka jums nav neviena pircēja! Drīz taisīsiet savu veikalu ciet, ko?

K. v. pārd. Nemaz i netaisāties! Mums pircēju pietiek! Un mana saimniece saka, ka mums tikai nedaudz jānogaida un tieši jums nāksies aizvērties!

1. pārdevēja. Kādas muļķības! Jums ir tikai sīka lauku bode, bet mums, skat, īsts lielveikals!

2. pārdevēja. Mums ir desmit reižu vairāk preču, nekā jums!

K. v. pārd. Toties jums nav gumijas zābaku, un tos tagad visi pārēji! Un mana saimniece saka, ka tik liels veikals tik mazā ciematā nav vajadzīgs!

2. pārdevēja. Ko tava saimniece zina!

K. v. pārd. Nu vairāk par jūsu Kociņa kungu! Viņš vispār neko nesaprot no laukiem un tirdzniecības un...

Pienāk meitenīte un iespraucas pa vidu.

Meitene. A, kas man sanāk par vienu santīmu?

2. pārdevēja. Viena konfekte!

Meitene. A, vairāk nekas?

2. pārdevēja. Vairāk nekas.

Meitene (*nopūšas*). Labi, dodiet ar! (*Aiziet*).

K. v. pārd. (*mierīgi*). Ko mēs te strīdamies, vai nav vienalga? Kas izputēs, tas izputēs, nav jau mūsu nauda! (*1. un 2. pārdevēja piekrītoši pamāj*). Kāpēc nācu? (*Ierauga Blondīni*). Zinājāt, ka mūsu Blondīnīti kārtējais draudziņš pametis?

1. pārdevēja. Nopietni?

2. pārdevēja. Nebija jau arī nekāds īpašais. Iepriekšējais bija labāks, tam vismaz bija mašīna.

K. v. pārd. Esot aizlaidies pa nakts melnumu, pa logu izlīdis! Un paķēris līdz visu šās naudu!

2. pārdevēja. Kāda šai nauda! Nekad mūžā nav strādājusi.

K. v. pārd. Naudai vajadzēja būt labai, ja no katra brūtgāna izvilka simtnieku, tad viņai tagad vajadzētu būt pāris tūkstošiem. Viņa ir meitene ar prasībām!

1. pārdevēja. Tad jau viņa atkal ir izgājusi medībās! Un es domāju, kāpēc cauru dienu grozās pa veikalu!

2. pārdevēja. Ak, mans kungs! Viņa mūsu Kociņa kungu noskatījusi!

K. v. pārd. Par jaunu viņai!

2. pārdevēja. Mūsdienās neviens uz to vairs neskatās... (*Apraujas*).

Blondīne pienāk pie letes.

2. pārdevēja (*ļoti laipni*). Vēlaties kaut ko?

Blondīne. Cigaretes "Camel"!

2. pārdevēja. 80 santīmi!

Blondīne (*skaita santīmus*). Ai, man nesanāk! Dodiet kaut ko lētāku! Cigaretes jau paliek cigarettes... (*It kā starp citu iejautājas*). Neesat šodien redzējusi jūsu priekšnieku?

1. pārdevēja. Viņš ierodas tikai ap pusdienas laiku!

Blondīne. Kāds viņš ir – kā priekšnieks?

2. pārdevēja. Darbā gribi pieteikties? Zini, mums tieši apkopēja vajadzīga!

Blondīne. Ai, nē, nē! Es nemācēšu. Tāda atbildība!

2. pārdevēja. Kas tur ko mācēt! Ņem slotu, lupatu un mazgā!

Blondīne. Ai, man jau nav pieredzes! Un laika jau arī nebūtu, ziniet, visi tie mājas darbi. (*Aiziet*).

K. v. pārd. Naudas cigaretēm nesanāk, bet strādāt negrib... Ir nu gan tauta!

Ienāk Kociņa kungs.

K. v. pārd. Es nu skriešu! (*Prom*).

1. pārdevēja paņem dokumentus un pieiet pie Kociņa kunga.

1. pārdevēja. Vēlaties apskatīt dokumentus?

Kociņa k-gs (*pēta dokumentus*). Vai tie ir dienas ieņēmumi? Tas ir viss?

1. pārdevēja. Ieņēmumi ir lielāki nekā pagājušo mēnesi, es saskaitīju! Veikalam ar katru dienu iet labāk!

Kociņa k-gs (*groza galvu*). Par maz! Man jāmaksā aizdevums, nodokļi, par precī...

1. pārdevēja. Par precī runājot... Mēs saņēmām partiju ar dārgiem itāļu zābakiem, bet...

Kociņa k-gs. Tie nav dārgi! Rīgā tie maksā 200 latī par pāri, bet es caur paziņām dabūju tikai par 100 latīem. Tā ir ļoti laba cena!

1. pārdevēja. Itāļu zābakiem varbūt, bet mums nevajag...

Kociņa k-gs (*pārtrauc*). Un tie ir no īstās ādas! (*Skaita kā no grāmatas*). Es vēlos, lai prece mūsu veikalā būtu īpaša, ekskluzīva, lai tā celtu veikala prestižu un veicinātu veikala atpazīstamību tirgū! Mums to augstskolā mācīja. Bet jūs jau neko no tādām lietām nesaprotat...

2. pārdevēja (*vairāk pie sevis*). Nu es noteikti nesaprotu...

1. pārdevēja. Kociņa kungs, mums nevajag veikalā dārgus itāļu zābakus. Mums vajag lētus, labus gumijas zābakus. Ārā ir šausmīgi dubļi.

Kociņa k-gs. Es nekad, dzirdiet, nekad nepieļaušu, ka manā veikalā tirgo kaut ko tik prastu kā gumijas zābakus. Savs stils ir jāietur! Galvenais tirdzniecībā ir pareizā prece, cena un laipna apkalpošana. Prece ir manā ziņā, jūsējā ir laipnā apkalpošana!

Pienāk Kašķīgā pircēja.

2. pārdevēja (*izteikti laipni*). Kā varu pakalpot?

Kašķ. pircēja. Gribu atpakaļ naudu par blūzīti, ko vakar nopirku! Man ir čeks!

Kociņa k-gs (*iejaucas*). Jā, protams, ja prece bija ar defektu, mēs atlīdzināsim naudu!

2. pārdevēja. Kāda vaina ir blūzei?

Kašķ. pircēja. Poga notrūkusī. Gribu atpakaļ naudu!

2. pārdevēja (*pastiepj roku*). Dodiet čeku un blūzīti!

Kašķ. pircēja. Kāpēc lai es atdotu blūzīti, to poga es piešūšu un valkāšu nost! Blūze lai paliek pie manis!

2. pārdevēja. Es nevaru atdot jums naudu, ja jūs negribat atdot blūzi!

Kašķ. pircēja. Es zinu savas pircēja tiesības, pa televizoru par to vien runā, un blūzei vienas pogas nebija, tā tad es varu dabūt atpakaļ naudu!

2. pārdevēja. Bez blūzes nevaru! Jums blūze mums jāatdod!

Kašķ. pircēja. Kāpēc, es negribu atdot! Blūze ir laba!

2. pārdevēja. Ja blūze ir laba, kāpēc jūs sūdzaties?

Kašķ. pircēja (lēni). Blūzei nebija vienas pogas, tāpēc es gribu atpakaļ naudu! Man ir čeks!

Ienāk mazā meitene un sāk maisīties pa kājām.

2. pārdevēja. Jums ir jāatdod blūze, tad saņemsiet naudu!

Kašķ. pircēja. Kāpēc lai es atdotu blūzi, es par to naudu maksāju, tā ir mana! Atdodiet man manu naudu pēc čeka!

2. pārdevēja. Es nevaru jums atdot naudu, ja jūs mums neatdodat blūzi!

Kašķ. pircēja. Zinu, zinu, manu blūzi atpakaļ, un tad atkal pārdosiet! Gribat iedzīvoties uz mana rēķina! Nekā nebija, es savas tiesības zinu, es sūdzēšos! (*Aizskrien*).

Meitene. A, kas man sanāk par vienu santīmu?

2. pārdevēja. Viena konfekte!

Meitene. A, vairāk nekas?

2. pārdevēja. Vairāk nekas.

Meitene (nopūšas). Labi, dodiet ar! (*Aiziet*).

Kociņa k-gs (2. pārdevējai). Jūs nebijāt pārāk laipna!

2. pārdevēja (izsmejoši). Piedodiet, Kociņa kungs, nākamreiz es došu naudu visiem, kas man to tāpat vien paprasīs!

Kociņa k-gs (pamācoši). Vienkārši nākotnē centieties vairāk! Esiet laipnas, iejūtīgas, izpalīdzīgas. Iedziļinieties pircēju problēmās, atrodiēt risinājumu! Jūs jau saprotat?

Pagriežas un iedziļinās dokumentos.

2. pārdevēja. Saprotam, kā nu ne, Kociņa kungs!

Pienāk Blondīne.

Blondīne (ieinteresēti). Tas ir Kociņa kungs?

1. pārdevēja. Kāpēc jautā? Pārdomāji par darbu?

Blondīne. Nē, nē! Darbs man nav vajadzīgs. Man maizīti!

1. pārdevēja (iedod maizes kukuli). 30 santīmi!

Blondīne (skaita santīmus. Nopūšas). Ai, man nesanāk! Vai nav kaut kā lētāka?

1. pārdevēja. Ir vakar neizpārdotā, nocenotā maize. Ņemsiet?

Blondīne. Ņemšu! Maize paliek maize!

Pienāk Vecenīte.

Vecenīte. Man, mīļās, kapu svecītes vajadzētu! Vīram kopš bērēm pieci gadiņi pagājuši, jāaiziet, jāatceras!

2. pārdevēja (1. pārdevējai). Mums ir kapu sveces?

1. pārdevēja. Nav!

2. pārdevēja (paskatās uz Kociņa kungu). Kam jums kapu sveces, tās ātri izdeg, ņemiet parastās, tās deg ilgāk!

Vecenīte. Parastās sveces? Nē, mīļā, nederēs! Vējš nopūtīs! Vai dubļos iekritīs... Man kapu svecītes! Tās ar vāciņu!

2. pārdevēja. Varbūt tējas sveces, vai tādas dāvanu iepakojumā ar rotājumiem?

Vecenīte. Dāvanu iepakojumā? Ko tur apsveikt, miris jau mans vecais! Nekāds labais vīrs jau nebija, iedzeršanu pārāk mīlēja un no tā arī nomira, bet dāvanu nāves dienā pelnījis tomēr nav. Man tikai kapu svecītes!

2. pārdevēja. Tad varbūt eļļas lukturi! Tikai eļļas mums nav...

Vecenīte. Kam man eļļas lukturi bez eļļas? Man kapu svecītes! Lai ir gaismiņa, lai ir piemiņa!

2. pārdevēja. Tad varbūt spuldzīti? 100-vatīga dotu labu gaismu!

Vecenīte. Bet kur es viņu ieskrūvēšu? Tur jau elektrības nav!

2. pārdevēja. Bet mums ir ģenerators! Būs jūsu vīram visapgaismotākais kaps visā kapsētā!

Vecenīte. Kam viņam apgaismots kaps, nav jau diskotēkā, bet tai saulītē! Man tikai kapu svecītes!

2. pārdevēja. Nav mums kapu svecīšu!

Vecenīte. Būtu tā arī teikušas! Ģeneratori, spuldzītes... (*Aiziet*).

2. pārdevēja (Kociņa kungam). Laipni un iejūtīgi!

Kociņa k-gs. Nepārcentieties! (*Dodas prom, bet Blondīne viņu apstādina*).

Blondīne. Kociņa kungs, cik patīkami... Vai jūs nevarētu mani pavest ar savu mašīnu, ziniet, mums pa ceļam! Ja tas jūs neapgrūtinās?

Kociņa k-gs apmulst, tad piekrītoši pamāj, un abi aiziet. Ienāk 1. dzērājs un 2. dzērājs.

1. dzērājs (pieiet pie letes). Kādas jūs šodien glītas! Ne acis atraut! Nebūtu jau precējies, uz vietas bildinātu!

2. pārdevēja. Mums arī šķirtenis derēs!

1. dzērājs. Paturēšu prātā! (*Piemiedz aci*). Mīļās, dārgās meitenes, naudiņu mājās aizmirsu, iedodiet vienu null-septiņi šņabīti! Rīt atnesīšu! Goda vārds!

2. pārdevēja (iedod 0,7 l pudeli). Bet rīt tad atnesiet!

1. dzērājs. Protams, protams! (*Iebāž pudeli kabatā, un abi dzērāji tecinūs prom*).

Ienāk K. v. pārdevēja.

K. v. pārd. Nedodiet viņam! Viņš mums veikalā jau gadu par vienu pudeli ir parādā. Tik miedz ar aci un komplimentus bārsta, bet visu laiku aizmirst naudu mājās. Ticiet maniem vārdiem, nekad neatdos! (*Pieliecas tuvāk*). Es redzēju Kociņa kungu ar mūsu draudzenīti. Iekāpa mašīnā un prom! Lūk, kā ir jādzīvo – bez darba, bez problēmām! Bet mēs visu dienu – lūdzu un paldies par pirkumu!

1. cēliena beigas

2. cēliens

*Veikala telpas. Pie kases 1. un 2. pārdevēja. Pastaigājas pircēji. Arī Blondīne.
Ieskrien K. v. pārdevēja.*

K. v. pārd. Nu, kā jums iet? Mums jo dienas, jo labāk. Pircēji atgriežas – tie, kas pārbēga pie jums, saka, ka te nav ko pirkt.

2. pārdevēja (sašutusi). Kā nav ko pirkt? Pilns veikals ar precī!

K. v. pārd. Bet jums nav siļķu!

1. pārdevēja. Mums ir kaviārs un lasis, un tinteszivs!

K. v. pārd. Bet siļķu nav! Un kāpostu nav...

1. pārdevēja. Mums ir ananāsi, melones, hurmas...

K. v. pārd. Bet kāpostu nav!

1. pārdevēja. Kociņa kungs saka, ka mēs nevaram nolaisties tik zemu, lai tirgotu siļķes un kāpostus. Tos lai tirgojot prastas bodītes, mums ir tikai augstākās klases delikateses!

K. v. pārd. Pasakiet savam Kociņa kungam, ka laukos arī siļķe ir delikatese un... Ai, vai nav vienalga, tirgojiet ko gribat. Klausieties...

Pienāk meitenīte un iesprauca pa vidu.

Meitene. A, kas man sanāk par vienu santīmu?

2. pārdevēja. Viena konfekte!

Meitene. A, vairāk nekas?

2. pārdevēja. Vairāk nekas!

Meitenīte (nopūšas). Labi, dodiet ar! (*Aiziet*).

K. v. pārd. (*rāda uz Blondīni*). Tā nu gan ir noģērbusies! Pēc pēdējās modes! Izskatās, it kā peldētu naudā...

1. pārdevēja. Peld jau arī! Kā sāka tikties ar mūsu priekšnieku, tā tērē naudu pa labi un pa kreisi! Kā aptrakusi! Un Kociņa kungs tik grūž un grūž viņai naudu! Un braukā tikai pa ceļojumiem – uz Parīzi, tad uz Grieķiju...

2. pārdevēja. Atstāj uz mums veikalu, un tad saka, ka nevar kredītu nomaksāt! It kā mēs būtu vainīgas. Atbaidot pircējus! Neesot gana laipnas!

K. v. pārd. (*sašutusi*). Laipnas! Lielākai daļai no viņiem pa galvu vajag sadot, nevis laipnību izrādīt – dzērāji un sliņķi! Visu naudu nodzer, un tad nāk pie mums aliņu salāpīties izlūgties! Nolāpītie alkoholiķi! Es viņus visus...

Ienāk 1. un 2. dzērājs.

2. dzērājs (bailīgi pienāk pie letes). Kādas jūs skaistas šodien!

2. pārdevēja. Mēs vienmēr skaistas!

2. dzērājs (*saldi*). Bet šodien īpaši! Taisni acis priecējat! Vai jūs, manas skaistules, nevarat man vienu pudelīti līdz rītdienai aizdot? Ziniet, naudiņa mājās aizmirsās!

1. pārdevēja. Bet jūsu draugs vēl par iepriekšējo pudelīti naudu nav atdevis!

2. dzērājs: Tas jau mans draugs, nevis es! Es tāds neesmu! Es parādus atdodu.

K. v. pārd. Mums kaut kā neesi atdevis!

2. dzērājs. Ai, kā tad tā? Būs no prātiņa izkritis! Noteikti atdošu! Bet tas jau tāds sīkumiņš! Pāris lati. Kas tur daudz... Jūs man tagad to pudelīti, bet es rīt visu kopā atdodu! Sarunājuši?

2. pārdevēja. Jūs mums naudiņu, mēs jums pudelīti! Sarunājuši?

2. dzērājs. Tad nekā...

2. pārdevēja. Tad nekā!

2. dzērājs. Sirds jums nav, meitenes! (*Dusmīgs aiziet. Arī 1. dzērājs līdz.*)

Pienāk Blondīne.

Blondīne (*svarīgi*). Jūs atkal esat nelaipnas! Mans mīļais visu laiku saka – jūs ļoti, ļoti slikti pret pircējiem izturaties! Un arī nestrādājot! To vien darāt kā baumojat un pļāpājat cauru dienu. Viņš saka, ja jūs nelabosieties, nāksies no algas atņemt vai, vispār, atlaist.

2. pārdevēja. Un kurš tad strādās, tu vai?

Blondīne (*svarīgi*). Man nav jāstrādā. Es domāju, ka drīz būšu Kociņa kundze, un jūs strādāsiet man. Tā, lūk! Un vispār man maize jānopērk!

1. pārdevēja. Baltmaizīti?

Blondīne. Kādu baltmaizi? Es baltmaizi neēdu! Man tā negaršo.

1. pārdevēja. Rupjmaizi?

Blondīne. Un rupjmaizi arī neēdu. No tās vēderu spiež.

1. pārdevēja. Tad saldiskābo?

Blondīne: Pārāk salda! Graudu maizi!

1. pārdevēja. Graudu maizes nav, ir kliju maize. Ņemsiet?

Blondīne. Kādu kliju maizi, tā ir bezgaršīga! Tikai graudu maizi, pilngraudu maizi, un šodien ceptu! Es ēdu tikai visu pirmā svaiguma. Ja tādas nav, tad man nevajag vispār! (*Apcērtas*). Un pasakiet manam mīļajam, ka aizgāju mājās, man nav tik daudz laika, lai caurām dienām veikalā kvernētu. (*Aiziet*).

K. v. pārd. Paskat, kā nauda cilvēkam garšas izjūtu uzlabo! Pirms pavisam neliela laiciņa varēja ēst jebkuru maizi, visa garšoja. (*Ierauga ienākušo Kociņa kungu*). Es nu skriešu! Ka mani ar neatlaiž par nestrādāšanu! Sveiki! (*Prom*).

Zvana telefons, un Kociņa kungs atbild.

Kociņa k-gs. Hallo! Jā, dzirdu! Ak, neesmu samaksājis! Cik savādi! Noskaidrošu pie grāmatvedes, kas par lietu!

1. pārdevēja pasniedz dokumentu mapi.

2. pārdevēja. Grāmatvede jau neatbild par maksājumiem! Visa nauda ir pie jums.

Kociņa k-gs. Nemāciet mani, kā strādāt, mīļās! Esmu pabeidzis augstskolu un zinu, ko daru. Jūsu pienākums ir...

Pēta 1. pārdevējas pasniegtos dokumentus.

1. un 2. pārd. (*reizē*). ...būt pieklājīgām, laipnām un izpalīdzīgām pret pircējiem!

Kociņa k-gs. Kādas jūs laikam neesat, ja spriež pēc ietirgotā! Ļoti mazs dienas ieņēmums!

1. pārdevēja (*taisnojas*). Tā nav mūsu vaina!

2. pārdevēja. Mums vajag normālu preci, nevis tās dīvainās, dārgās lietas!

Kociņa k-gs (*pamācoši*). Ekskluzīvās lietas! Jums jāprot tās piedāvāt, jāizjūt, jāparāda, cik tās ir labas... Kāpēc tik maza maizes izvēle?

1. pārdevēja. Zvanīja no ceptuves un teica, ja jūs nesamaksāšot, tad maizi nedos vispār!

Kociņa k-gs. Tad nu gan! Atradīsim citu maiznīcu. Strādājiet, meitenes, strādājiet, esiet laipnas, izpalīdzīgas!

Pienāk Kašķīgā pircēja.

1. pārdevēja. Kā varam palīdzēt?

Kašķ. pircēja. Gribu sūdzēties par desu. (*Nomet mazu gabaliņu uz letes*). Tā nebija garšīga!

1. pārdevēja. Bet jūs lielāko daļu esat noēdusi. Desa palika negaršīga uz beigām?

Kašķ. pircēja. Es uz beigām tikai sapratu, ka negaršīga! Vai jūs man naudu atdosiet? Es, zini, savas tiesības zinu!

1. pārdevēja. Par jau apēstu preci mēs naudu neatgriežam!

Kašķ. pircēja. Es sūdzēšos! Šis ir ļoti slikts veikals! Šeit ir slikta apkalpošana! Es savas tiesības zinu! (*Savāc savu desas galu un aiziet*).

Kociņa k-gs. Kā jau es teicu, jūs slikti strādājat! Laipnākas, laipnākas esat! (*Atkal zvina telefons*). Hallo! Jā, es klausos! Kādi maksājumi? Vai tad mēs neesam samaksājuši? Samaksāsim, kad gribēsim! (*Pārdevējām*). Laipnākām, laipnākām jābūt!

Ienāk Ciema pr.un Reportiere. Ciema pr. kaut ko stāsta un rāda Reportierei. Tā fotografē.

Ciema pr. Un tā, redziet, jā, nofotografējiet, nofotografējiet mani pie šiem plauktiem, un tad kopā ar Kociņa kungu!

Kociņa k-gs (*neizpratnē*). Kas te notiek, ko jūs darāt?

Ciema pr. Jā, lūk, šis ir mūsu īpašā lielveikala īpašnieks! Ziniet, tikai ar manu, kā pagasta padomes priekšsēdētāja, atbalstu šāds ievērojams projekts varēja norisināties! Pierakstiet! Ar manu atbalstu! Esmu ļoti daudz laika un spēka ieguldījis šī lielveikala izveidē, jā! Ziniet, es esmu progresīvs cilvēks, atbalstu vietējos uzņēmējus! Visu tikai tautas labā! Pierakstiet to!

Kociņa k-gs (*nelaipni*). Kas te notiek, kāpēc fotografē?

Ciema pr. (*Reportierei.*) Vai nofotografējāt? Pierakstījāt? Tagad iesim, apskatīsim doktorātu, ziniet, tur tikko uzlabots zobārstniecības kabinets... protams, arī ar manu atbalstu. Ziniet, viss tikai iedzīvotāju, vēlētāju labā!

Reportiere aiziet. Ciema pr. aiztur Kociņa kungs.

Kociņa k-gs. Ko jūs darāt, kas tas bija?

Ciema pr. (*laipni*). Reklāma, draugs, reklāma! Jūs man izteicāt savu neapmierinātību par pircēju trūkumu, un es, lūk, izlēmu – reklāmu, reklāmu vajag! Visiem, visiem jāuzzina par jums, par šo veikalu! Redzēsiet, iznāks raksts un atkal cilvēki plūdīs, plūdīs, preces vēl pietrūks! Jūs no pagasta padomes varētu noīrēt autobusu un pievest pircējus no pilsētas, no citiem ciemiem tieši pie veikala sliekšņa. Jā! Attīstās, attīstās ciemats, jāprot tikai to ieraudzīt. (*Aiziet*).

Kociņa k-gs (*neizpratnē*). Kas tas bija?

2. pārdevēja. Drīz pārvēlēšanas laiks! Bet par to autobusu laba doma, varētu mūsu pensionārus no lauku mājiņām uz veikalu atvest. Viņi veci, atnākt nevar, iepērkas tikai tajos autoveikalos, bet tur ļoti dārgi! I vecīšiem labi, i mums ienākumi!

Kociņa k-gs. Kādas muļķības, man pat prātā nenāk nodarboties ar kaut kādu pensionāru vadāšanu! Atceraties, mums ir ekskluzīvs veikals, nevis pensionāru bode! Negribu nevienu pensionāru!

Pienāk vecenīte.

2. pārdevēja. Vai man viņu tagad projām dzīt?

Kociņa kungs nošņācas un aiziet.

Vecenīte. Skaļāk runā, meitiņ! Slikti dzirdu uz vecumu! Es kaķu barību pirkšu! (*Izkrāmē veselu kaudzi ar kaķu barību un vienu kukulīti maizītes, un sviestu*).

2. pārdevēja. Kāpēc tik daudz?

Vecenīte. Man ir Rudulis, Pīcis, Muris un Timrotiņš. Un es vēl piebaroju kaimiņu minci, viņš tāds pašvaks.

2. pārdevēja. Pieci lati un divdesmit santīmi!

Vecenīte (*skatās maciņā*). Ai, man nesanāks! Likšu to maizīti un sviestiņu malā.

2. pārdevēja. Varbūt labāk liekat malā kaut ko no kaķu barības! Kaķi badā nepaliks, peles noķers vai atkritumos ko ēdamu atradīs.

Vecenīte (*sašutusi*). Mans Pīcītis, mans Murītis, Rudulītis, Timrotiņš lai no atkritumiem pārtiktu? Kā jūs iedomājaties ko tādu ieteikt! Cik rupji! (*Paņem savu kaķu barību un aiziet*).

1. pārdevēja. Laipnākai, laipnākai jābūt!

Ienāk 1. pircējs.

1. pircējs (*kautrīgi, stostās*). Labdien! Ziniet, man tāda lieta... Mana sieva lūdza, lai es nopērku... Viņa sūtīja mani, ziniet... Nu to...

1. pārdevēja. Nesapratu, ko lūdzu?

1. pircējs. Nu saprotiet, to sieviešu lietu... Jūs jau zināt... Sievietēm!

1. pārdevēja. Sievietēm?

1. pircējs. Tikai sievietēm!

1. pārdevēja. Tikai sievietēm? Zeķubikses? Lūpu krāsu? Acu zīmuli? (*Liek visu uz letes*).

1. pircējs. Jā, protams, bet man vajag, ziniet, tādu sieviešu lietu, kas tikai reizi mēnesī...

1. pārdevēja. Reizi mēnesī? Nesaprotu! Matu masku, nagu laku?

1. pircējs. Jā... nē...protams... nu sievietēm! Saprotat?

1. pārdevēja. Nesaprotu!

1. pircējs (*nopūšas*). Ņemšu tad šo te visu! (*Samaksā. Aiziet*).

2. pārdevēja. Tu biji ļoti laipna, bet vispār viņam vajadzēja higiēniskās paketes...

Pienāk meitenīte. 2. pārdevēja nopūšas.

Meitene. A, kas man sanāk par vienu santīmu?

2. pārdevēja. Tas pats, kas vakar, viena konfekte!

Meitene. A, vairāk nekas?

2. pārdevēja. Vairāk nekas.

Meitene (*nopūšas*). Labi, dodiet ar!

2. pārdevēja. No kurienes tev vienmēr viens santīms?

Meitene. Mamma dod, saka – ņem vienu santīmu un aizej, nopērc kaut ko!

2. pārdevēja. Bet tu sakrāj! Vairāki santīmi, un sanāks kaut kas lielāks par konfekti, un nebūs tik bieži jānāk uz veikalu!

Meitene. Sakrāt? Kaut kas lielāks... (*Aiziet*).

Ienāk 1.un 2. dzērājs ar slotām rokās.

1. dzērājs (*svarīgi*). Nu tā! Mēs noslaucījām veikala priekšu, tagad samaksājiet!

1. pārdevēja. Bet mēs jums nelūdzām slaucīt veikala priekšu!

2. pārdevēja. Mēs pašas no rīta to izdarījām.

2. dzērājs. Bet prasījās slaucīt atkal! Mēs stundu strādājām. Samaksājiet! Nekas šajā pasaulē nav par brīvu.

1. dzērājs. Mēs jau daudz negribam, tikai vienu 07 un viss! Tie ir nieka trīs latiņi.

2. pārdevēja. Pat prātā nenāk maksāt!

2. dzērājs. Tā strādājām, tā nogurām, varējām tak nedarīt!

1. dzērājs. Bet izdarījām! Tikai jūsu dēļ. Un gribam nieka 07 pudelīti, vai jums grūti?

2. pārdevēja. Nemaksāsim un pudeli nedosim! Mums ir grūti!

2. dzērājs (*iet prom*). Būtu zinājuši, nekad neizpalīdzētu. Cik nepieklājīgi – nokalpināt cilvēkus un nesamaksāt! (*Ceīgi*). Tad nekā?

1. pārdevēja (*pārskaitusies*). Tad nekā! Vācieties ārā!

1. dzērājs (*iet prom*). Pareizi cilvēki saka, ļoti rupjas pārdevējas!

2. cēliena beigas

3. cēliens

Veikala telpas. Pie kases 1. un 2. pārdevēja. Pircēju nav. Atskan telefona zvans.

1. pārdevēja (*atbild uz zvānu*). Jā, klausos! Kociņa kungs? Nezinām, kur ir... Nenomaksāti rēķini? Kā satiksim, tā pateiksim!

2. pārdevēja. Traku var padarīt tas telefons! Kāpēc viņi nezvana pašam?

1. pārdevēja. Izslēdzis mobilo! Es pati mēģināju sazvanīt un nekā!

2. pārdevēja. Kā tu domā, ko viņš darīs, kas ar viņu notiks? Vai viņam ir nauda, lai samaksātu parādu?

1. pārdevēja (*norūpējusies*). Mani vairāk uztrauc, kas notiks ar mums. Ja veikalu aizvērs, mēs paliksim bez darba, bet man darbs ir vajadzīgs. Man ir divi puikas, kas jābaro...

Ieskrien K. v. pārdevēja.

K. v. pārd. Vai, vai, vai, es jums pastāstīšu, kā man gāja! Visu dienu strādājām, un tagad, kad pircēju mazāk, saku, ka gribu nedaudz galvu izvēdināt. Bet viņa man, nu mana saimniece, viņa man: "Kur tev jāvazājas, tikai mēli vien apkārt trin." Ja atkal sanāk pircēju rinda, viņa viena pati galā netikšot. Bet tad es tā, lūk, sāku skaitīt – no līvāniem atnāca visi, no jaunām mājām visi, no pagasta pusdienas nopirkt... (*Uzskaita visus māju vai vietu nosaukumus un cilvēkus*). Vairāk neviens nenāks! Cilvēku mūsu ciematā vairāk nav! Ja nu kāds plencis ievējas. Un tā viņa mani palaida. Nu, gribu zināt, jūsu priekšnieks ir uzradies?

1. pārdevēja (*pakrata galvu*). Nē!

K. v. pārd. Klausies, varbūt viņu kāds... nu to! (*Novelk ar roku pār kaklu*). Tu jau saproti, beigts!

Ievējas 1. dzērājs. Slikti stāv uz kājām, novārtījies. Rokās puķes.

1. dzērājs (*auro*). Meitenes, manas skaistules, mīļās... (*Apstājas, nostīvē zābakus un iet tālāk*). Mani acu skaistumi...

2. pārdevēja (*neizpratnē*). Kāpēc zābakus novilki?

1. dzērājs. Lai jūs uz mani nedusmosos. Es dubļos iekritu, apvārtījos, bet jums te tik tīrs!

K. v. pārd. Tu esi pilns kā lops!

1. dzērājs (*sašutis*). Neesmu! Vakar biju. Šodien, nē! Naudas vairāk nav... Mīļās, manas labās, man uz parāda vienu 07!

2. pārdevēja. Tu mums veco parādu vēl neesi atdevis!

1. dzērājs. Tiešām! Cik nepatīkami! Bet es atdošu! Man tur Pēteris parādā, kā atdos, tā es jums! Man tikai vienu 07! Sirsniņai slikti, klapē!

2. pārdevēja. Sākumā lai Pēteris tev, tad tu mums, un tad mēs tev to 07!

1. dzērājs. Piezvani! Piezvani Pēterim! Viņš apstiprinās. Viņš pat var jums to naudu atvest. Tikai paprasiet!

2. pārdevēja. Kāpēc lai mēs kaut kādam Pēterim prasītu naudu?

1. dzērājs. Nu par to pudelīti! Jūs man un viņš jums! Iedodat meitenes! Nu tā kaltē, tā kaltē!

K. v. pārd. Paklau, tu! Savāc savus boķinkus un taisies, ka tiec!

2. dzērājs (*kriņ uz ceļiem. Pasniedz puķes K. v. pārdevējai*). Mīļās manas, skaistās manas, brīnišķās! Slikti! Man šausmīgi slikti. Paģiras. Tā kaltē, tā kaltē! Vot, nogulšos tepat un nomiršu! Un jūs būsiet vainīgas! Mana nāve uz jūsu sirsniņām... Manas skaistās, nu vienu 07!

K. v. pārd. Iedodiet viņam ar' to pudeli! Es samaksāšu. Manā priekšā neviens vīrietis ar puķēm rokās ceļos vēl nav kritis. Mans vīrelis, toreiz kad roku lūdza, tikai novilka – eu, mums tā lieta jānodara, man tagad nauda ir, tā kā varam precēties nost!

1. pārdevēja iedod 1. dzērājam pudeli. Tas laimīgs prom.

2. pārdevēja. Boķinkus paņem!

1. dzērājs paķer savus zābakus un prom. K. v. pārdevēja pēta puķu pušķi.

K. v. pārd. (*dusmās*). Tas ēzelis manu puķudobi pie veikala ir noplēsis... Ka ķeršu!

Izskrien ārā. 1. un 2. pārdevēja pakaļ. Ienāk Kociņa kungs. Aiz viņa Ciema pr.

Kociņa k-gs. Cik savādi! Neviena nav!

Ciema pr. Un labi, ka nav! Mums, puis, ir jārunā! Tā darīt nevar! Parādi ir jāsamaksā. Tevi jau ar policiju meklē, pie manis interesējās, bet kāda man daļa gar tevi, es, lūk, esmu valsts institūcija un par privāto sektoru nekādu atbildību nenesu!

Kociņa k-gs (*sašutis*). Bet jūs pats... Jūs man solījāt... Teicāt – laba vieta, ienesīga, ņem tik kredītus...

Ciema pr. Neatceros, puis! Neatceros! Vietu veikalam es tev piedāvāju, un vai nav laba vieta? Tu jau pats visu salaidi grīstē!

Kociņa k-gs. Jūs... jūs... Jūs teicāt – reklāma un...

Ciema pr. Ko es saprotu no ekonomikas, esmu tikai necils valsts ierēdnis! Tev pašam viss bija jāzin, jāsaprot, augstākā izglītība tak, ko? Un parādi, puis, ir jāmaksā!

Kociņa k-gs. Bet es nevaru! Man vairāk naudas nav. Nav un viss! Ko lai es daru?

Ciema pr. Nav mana problēma, bet, ja vēlies padomu – paņem visu naudu, kas palikusi, un padzīvo kādu laiku valstī, kur dzīve lētāka!

Kociņa k-gs (*lepni*). Es nemēdzu izvairīties no atbildības.

Ciema pr. Tad samaksā parādus! Vienalga, kā! Nokārto to! (*Aiziet*).

Zvana telefons.

Kociņa k-gs (*atbild*). Hallo... Kociņu? Ziniet, viņa pašreiz te nav...Nē, nē, es neesmu Kociņš... Jā, es pateikšu par kavējumiem! (*Nomet klausuli. Aiziet*).

Uznāk 1.un 2. pārdevēja. Aiz viņām arī Kašķīgā pircēja.

Kašķ. pircēja. Gribu sūdzēties!

2. pārdevēja. Ļaujiet, es minēšu! Kaut kas atkal nebija gana labs, un gribat naudu atpakaļ!

Kašķ. pircēja. Kādas muļķības! Nekā tamlīdzīga! Jūs mani esat apkrāpušas!

1. pārdevēja (*izbrīnīti*). Apkrāpušas! Kādā veidā?

Kašķ. pircēja (*izvelk saldējuma papīrīti*). Redzat, kāda te ir cena?

1. pārdevēja (*apskatās*). 19 santīmi, un tad?

Kašķ. pircēja. Bet pilsētā, vienā veikalā šitais saldējums maksāja tikai 17 santīmus! Jūs mani apkrāpāt par diviem santīmiem!

1. pārdevēja. Bet mūsu veikalā maksā 19! Viss ir kārtībā.

Kašķ. pircēja. Nekas nav kārtībā! Es gribu maksāt 17 santīmus. Jūs krāpjaties, acīs skatīdamās! Nekaunība!

Uznāk Kociņa kungs.

Kociņa k-gs. Kas te notiek?

Kašķ. pircēja. Mani apkrāpa! Par diviem santīmiem apkrāpa!

Kociņa k-gs (*pārdevējām*). Vai apkrāpāt?

2. pārdevēja. Protams, nē! Mēs tikai cenšamies būt laipnas.

Kociņa k-gs. Kādas muļķības! Metiet to veceni ārā! Laipnas...! Nevar jau ļaut sev uz galvas kāpt!

Kašķ. pircēja. Kā jūs uzdrīkstaties? Nekad vairs šurp nenākšu. (*Aiziet*).

1. pārdevēja. Kociņa kungs, jums zvanīja...

Kociņa k-gs. Es zinu, pasakiet, ka es atzvanīšu! (*Aiziet*).

Uzskrien K. v. pārdevēja.

K. v. pārd. (*pārskaitusies*). Visa mana skaistā puķudobe...! Ka ķeršu kādu no tiem plenčiem, viņi man dabūs...

leveļas 2. dzērājs.

K. v. pārd. Ko vajag?

2. dzērājs. Uz parāda nē, man ir nauda! (*Rāda naudu*).

2. pārdevēja. Un tad?

2. dzērājs. Nopirkt gribu! Vienu maziņo!

2. pārdevēja. Ko – maziņo?

2. dzērājs. Nu, pudelīti! Man vienai sanāk!

K. v. pārd. Nekā viņas tev pārdot nevarēs! Tagad stājušies jauni noteikumi par alkohola tirdzniecību.

2. dzērājs. Man ir astoņpadsmit...

K. v. pārd. Tagad alkoholu pārdot drīkst tikai tad, ja esi pilnīgi skaidrā. Tu esi?

2. dzērājs. Esmu!

K. v. pārd. Neizskatās! Šaubos, šaubos... Tev jāiziet pāris pārbaudes!

2. dzērājs. Kādas?

K. v. pārd. Pirmkārt, apkalpot var, ja pircējs droši stāv uz abām kājām. Tu stāvi?

2. dzērājs (*iztaisojas*). Jā, stāvu! Skatieties!

K. v. pārd. Degungalam pieskarties vari?

2. dzērājs. Protams, varu! (*Rāda. Ar trešo reizi sanāk ar*).

2. pārdevēja (*izvelk sarkanu lenti*). Un vēl, noej pa lenti! Ja paklups, apkalpot nedrīkstam!

2. dzērājs. Kādas grūtas pārbaudes! Kurš tad to var izpildīt? (*Mēģina iet*). Tā jau cilvēks vairs pudelīti nopirkt nevarēs! (*Tomēr noiet*).

2. pārdevēja (*ledod pudeli*). Ņem ar!

2. dzērājs prom. Visas smejas. Uznāk Blondīne.

Blondīne (*kautrīgi*). Kociņu neesat redzējušas? Viņš man jau kā nedēļu pazudis!

1. pārdevēja. Tikko te bija!

Blondīne. Vai es drīkstu te viņu pagaidīt? Es netraucēšu... (*1. pārdevēja pamāj ar galvu*). Nopirkšu cigaretes. "Camel" lūdzu!

1. pārdevēja. 80 santīmus!

Blondīne. Ai, man nesanāk! Dodiet kaut ko lētāku! Cigaretes jau paliek cigaretes, vai ne? (*Paņem cigarešu paciņu un aiziet dibenplānā*).

K. v. pārd. Klausieties, kas šai?

2. pārdevēja. Es dzirdēju, ka šī naudu aizņēmusies, visādus štruntus sapirkusies. Kociņš solījies palīdzēt atdot, bet tagad pašam naudas nav, un šai ar nav ko dot.

1. pārdevēja. Nabadzīte!

K. v. pārd. (*izsmejoši*). Jā, nabadzīte... (*Aiziet*).

Uzskrien 2. dzērāja sieva.

2. dz. sieva (*sašutumā*). Vai jūs iedevāt manam vīram pudeli?

1. pārdevēja. Nē, mēs pārdevām! Uz parāda nedevām.

2. dz. sieva. Un labi, ka nedevāt! Viņam jau naudas nav, jūs ko, domājat, ka es pati, no savas naudas viņa dzērāja parādus atdošu? Pat nesapņojat! Pašas devāt, pašas maksājat!

1. pārdevēja. Viņš jau par naudu nopirka!

2. dz. sieva. Es negribu, lai jūs manam vīriņam alkoholu pārdotu! Negribu un viss! Jābūt taču kaut kādiem mēriem jūs apturēt, cilvēku nodzirdītājas!

2. pārdevēja. Mēs tikai pārdodam preci!

2. dz. sieva. Un pēc tās preces mans vīrs mājās četrrāpus pārrodas!

2. pārdevēja. Tad runājiet ar vīru, nevis ar mums! Ar varu viņam kaklā neko nelej!

Pienāk meitenīte. Sāk maisīties pa vidu.

2. dz. sieva. Tādas runas – no tādām kā jūs! Neko citu jau gaidīt nevar. Tad nu klausieties! Vēlreiz pieķersu, ka pārdodat manam vīrelim šņabi, matus izraustīšu! (*Aiziet*).

Meitene. Es sakrāju!

2. pārdevēja (*nesaprot*). Ko?

Meitene. Es naudiņu sakrāju!

2. pārdevēja. Un cik tev tagad ir?

Meitene (*lepni*). Man ir divi santīmi! Kas man sanāks?

2. pārdevēja. Divas konfektes!

Meitene. A, vairāk nekas?

2. pārdevēja. Vairāk nekas!

Meitene (*nopūšas*). Tā krāju, un vairāk nekas! Labi, dodiet ar! (*Aiziet*).

Bailīgi uznāk 2. dzērājs.

2. dzērājs. Tā bija manējā? Vai kļiedza? Šausmas, kā lai es tagad mājās eju?

1. pārdevēja. Bet tu viņai dāvanu nopērc! Kaut ko romantisku...

2. dzērājs: Jā, jā, labi, dāvanu! Ko lai pērk?

2. pārdevēja. Nopērc smaržas vai šampanieti!

2. dzērājs. Šampanieti! Alkoholus! Vai jūs trakas! Viņa nedzer! Un smaržas ar viņai nevajag, priekš kam? Izdomāju! Nopirkšu zeķubikses. Vienmēr laba lieta!

1. pārdevēja. Zeķubikses nav romantiskas! Vajag kaut ko skaistu.

2. dzērājs. Nē, šai būs labi ar zeķubiksēm! (*Samaksā, aiziet*).

Uznāk Kociņa kungs.

Kociņa k-gs (*izlēmīgi*). Manis kādu laiku nebūs! Nemeklējiet!

1. pārdevēja. Bet ko lai mēs atbildam, kad pēc jums atkal jautās?

Kociņa k-gs (*vienaldzīgi parausta plecus*). Sakiet, ko gribat! Man vienalga!

2. pārdevēja. Bet...

Kociņa kungs grib aiziet, bet uzskrien Blondīnei.

Blondīne. Mīļais...

Kociņa k-gs. Sveika!

Blondīne. Tu solījies... man to naudu...

Kociņa k-gs. Nav man vairāk naudas!

Blondīne. Kā tā – nav!

Kociņa k-gs. Nav! Beidzās! Notērējām! Es uz kādu laiku aizbraucu, gribi braukt līdzī, tā, bez naudas?

Blondīne (*domā*). Nē! Laikam tā nē! Es labāk palikšu.

Kociņa k-gs. Skaidrs!

Uznāk 1. un 2. policists.

1. policists. Labdien! Mēs meklējam tādu Kociņa kungu.

2. pārdevēja (*cenšas bravūrīgi*). A, kādā tad sakarā?

2. policists. Pēc mūsu informācijas viņš ir šī veikala īpašnieks.

2. pārdevēja. Nu un?

1. policists. Mums ir aizturēšanas orderis uz Kociņa vārda – par krāpniecību, nodokļu nemaksāšanu, saistību nepildīšanu un izvairīšanos no tiesas. Tās ir ļoti nopietnas apsūdzības. Un tā, kur mēs varētu satikt Kociņa kungu?

2. pārdevēja (*paskatās uz Kociņa kungu*). Nezinām! Neesam redzējušas vairākas dienas.

1. policists. Ja viņš uzrodas, lūdzams paziņot uz policijas iecirkni, vai labāk, lai viņš piesakās pats! Tas labi izskatīsies tiesā, varētu pat kādu gadiņu samazināt!

Kociņa k-gs. Gadiņu...!

Uznāk Kaimiņu veikala pārdevēja.

K. v. pārd. (*vēršas pie Kociņa kunga*). Kociņa kungs! Mana saimniece grib jautāt...

1. policists (*iesaucas*). Tad jūs esat Kociņa kungs! (*Kociņa kungs metas bēgt*). Stāviet! Ķeram viņu!

K. v. pārd. Forši...!

1. pārdevēja (*apmulsusi*). A, ko tagad? Kas tagad būs?

2. pārdevēja. A, nekas! Taisīsim veikalu ciet. Bez itāļu zābakiem un ananāsiem mums tāpat vairāk nav ko tirgot. Dzirdēju, ka kaut kur tuvumā vēršot vaļā kaut kādu veselības centru. Iesim pieteikties darbā tur! (*Blondīnei*). Nāksi līdz?

Blondīne. Pieteikties darbā? Strādāt? Nē, labāk, nē! Ziniet, es labāk kā iepriekš, pa savai modei...

Visi aiziet.

Priekšgars aizvēries. Uznāk Jaunais komersants un Ciema priekšsēdētājs. Jaunais komersants pasniedz Ciema priekšsēdētājam aploksni.

Ciema pr. Viss kā sarunājām?

J. komers. Es tomēr vēl šaubos... Tā ir liela nauda, lieli ieguldījumi, esmu paņēmis kredītus...

Ciema pr. Nē, nē, nē! Viss būs labi, tu visu atgūsi, un ar uzviju, Tici man! Es zinu, ko runāju, es taču esmu šī pagasta padomes priekšsēdētājs! Šis ir liels ciems, šeit ir vajadzīgs labs sporta centrs – kā pilsētās! Ziniet, mēs šeit laukos sportu ļoti mīlam...

J. komers. Bet pilsēta ir tik tuvu, un tur arī ir sporta centri, trenažieru zāles un ...

Ciema pr. Tieši tā! Tieši tā! Un, ja tavējais būs labāks, cilvēki brauks šurp no pilsētas! Cilvēkiem patīk sportot!

J. komers. Jā, tomēr... tāda nomaļa vieta un...

Ciema pr. Nav nemaz tik nomaļa! Mums ir daudz vasarnieku, un drīzumā šeit tuvumā būs lielceļi. Tad te būs zelta bedre, ticiet man, es zinu! Jūs būsiet bagāts! Es būšu bagāts! Ko tur, mēs visi būsime bagāti!

Ciema pr. draudzīgi uzsit Jaunajam komersantam uz pleca un noved no skatuves.

Beigas